Devlet deyince aklıma ilk gelen şey şiddet, terör ve savaş oluyor. Sanıldığının aksine devlet, tüm olumsuzlukların ve toplumsal sorunların kaynağı ve zeminidir. Tarih, bir nevi devletlerin toplumlara dayattığı savaşlar toplamıdır. Şiddetin ve terörün icra merkezi ve bunların ifade bütünlüğüdür.

Ahlaki değerlerin yok edildiği, politikanın işlevsiz kaldığı anlarda savaşlar ve ona bağlı her türlü şiddet egemenlerce meşrulaştırılmaya çalışılır, katliamlar resmileştirilir. İnsanlar devletlerin yanında savaşların ve katliamların tarafı haline sokulur. Toplum, savaşlara karşı kendi öz savunma gücünü geliştirme bilincinden yoksun bıraktırılarak devletlere ve iktidar odaklarına yedeklenir. Böyle bir durumda insanın, insanlığın hiç bir değeri yoktur. Değer yalnızca devletlerin ve iktidar odaklarının güç oranına göre belirlenir. Her iki taraf da devlet odaklı olduğundan karşılıklı toplum tahrip edilir. Büyük acılar yaşanır. Devletli toplumların tarihi bu acıların toplamı gibidir. Sadece son on yıla baktığımızda, insanın devletlerarası savaşta kırıma uğratıldığını görürüz. Devletler en modern kırım makineleri ile insan kırımını meşrulaştırma rolünü de üstlenirler.

Şayet her zaman topluma karşı savaş içinde olan devletlere karşı, toplumun kendi öz savunma örgütlülüğü gelişmemişse, savaşlar devletlerin istediği rotada yürür. Katliamlar yapılır ve yaptırılır. Cinayetler işlenir ve meşrulaştırılır.

Ulus devlet egemenleri eliyle insanlık İki dünya savaşı yaşamış, üçüncüsünü de hala yaşamaya devam etmektedir. Bu duruma baktığımızda görürüz ki, devletler birer insan kırım makinesi işlevi görmektedirler.

Bu kırım aygıtlarının çıkarlarına bağlı politikalar geliştirerek dinsel, etnik ayrılık sebeplerine sığınılarak bölgesel savaşlar çıkarılır. Dünyanın efendileri kendilerine bağlı gruplar, taraftarlar bulup savaştırır. İnsanlığın yarattığı zenginlikler bu yolla denetime alınır ve savaşmak için gerekli olan silah satışlarından milyarlarca vurgun vurulur. En geri ideolojilerin toplumda yer bulması sağlanarak insanlar bununla uyutulur ve bazen de yarattıkları bu canavarlar kendilerine yönelir. Terörün ve şiddetin zemini yaratılarak insanlığın başına bela edilir. Geliştirdikleri "Yeşil Kuşak Proje"leri gereği desteklenen Taliban'lar, yaratılan El Kaide'ler, Işid'ler ve diğerleri... Bunlar insanlığın başına bela edilmiş acı örneklerdir. Kendi yarattıkları savaş makineleri

kendilerine bela olur. Avrupa'nın ve dünyanın değişik merkezlerinde bombalar patlar, sivil insanlar öldürülür. Elbette bunun bedelini de bir bütün insanlık öder, acılar yaşar, zulüm yaşar.

Yıllar önce ABD Başkanı Bush ***"politikalarımız istikrar adına despotizm üreterek, terör ortamını hazırladı"*** derken aslında terörün kaynağının kendileri olduğunu itiraf etmektedir.

İktidarlarını yaşatma ve kendi çıkarları uğruna dünyayı yaşanmaz kılan tüm devletler insanlığa karşı suçlu ve kirlidirler. Temsil ettikleri sistemin tüm ahlaksızlığını üzerlerinde taşırlar. Bu ahlaksızlığın resmiyet kazanmış biçimleri olarak tüm devletler terörün zemini ve yaratıcısıdırlar.

Ortadoğu ve Türkiye söz konusu olduğunda ise durum farklılık arz eder; bu ülkeler terörün zemini ve yaratıcısı olmanın yanında, aynı zamanda yürütücüsü ve uygulayıcısıdırlar. Devlet terörü" tanımı en çok da bu devletlere uyar gibidir. Varlıklarını birlikte yaşadıkları halkların varlıklarını yok etme temeline oturtan, tekçi ve ırkçı ideoloji ile beslenen ve kendi toplumuna sürekli baskıyı şiddeti, terörü ve savaşı dayatan bir gelenekleri var. Demokrasi ile hiç tanışmamış ve oldukça baskıcı bu devletlerin toplumlarına uyguladıkları terör ahlaksızlığın en ucube biçimidir.

Geçmişte ve günümüzde, özellikle din ve ırk eksenli devletlerin gerçekleştirdikleri insan kırımlarında ölenlerin sayısı milyonlarla ifade ediliyor. Soykırım, katliam ve göçertmeler üzerine varlık kurmuş devletlerin, varlıklarını korumaları yine aynı yöntemlerle sağlanıyor. Mevcut siyasi rejimlerini korumak, hiçbir hukuk kuralına uymayarak, her türlü inkâr ve imha meşru gösterilerek devlet terörü uygulanır. Muhalifler ortadan kaldırılır, faili devlet olan cinayetler işlenir, cezaevleri doldurulur ve işkenceler günlük rutin uygulama biçiminde sürer. Bunun adına da *"terörle mücadele"* den ir.

Yüz yıllık Türk devlet yapısının tarihi, öldürülmüş insan sayısı milyonları aşan kırımlar tarihidir. Gerek emperyalist devletlerin uşaklığını yapmada ve gerekse kendi toplumuna dayattığı savaşlarda Anadolu toprakları neredeyse mezarlıklara dönüştürüldü.

Hakların, değişik toplumsal kesimlerin hak talepleri kanla bastırılmış, devlet terörü en acımasız şekilde uygulanmıştır. Devlet iktidarı terör ve şiddetiyle kurumlaşmış, şiddet topluma

kabullendirilmiştir.

Başta Türkiye olmak üzere, Ortadoğu'daki devletler kadar kendi toplumuna şiddeti ve terörü dayatan ve bununla bütünleşmiş devletler bulunmamaktadır. Yine hiç bir toplum kendini bu bölgedeki toplumlar kadar devletle bütünleştirmemiştir. Siyasi partiler, sivil toplum örgütleri vb. birçok kurum ve kuruluşlar kendilerini devletle ifadelendirmede hiç sakınca görmezler ve bundan gururlanırlar.

Toplumun ezici çoğunluğu, ekonomi, siyaset, sanat, bilim, yargı, yasama, yürütme ve basın tamamen devlete bağlanır. Onun şiddet ve terör üreten politikalarına koşulur. Toplum devlete bağlandığı oranda itibar görür. Devletin ahlaksızlığı topluma egemen kılınır. Şiddetin ve ahlaksızlığın bütünleştiği bir toplumda toplumsal çürüme çok şiddetli olarak kendini hissettirir.

Bugün en demokratik istemleri kabul görmeyen, başta Kürt halkı olmak üzere tüm toplumsal kesimlerin hak taleplerinin şiddet ile bastırılması bu devlet ahlaksızlığının sonucudur. Sivil insanların bodrumlarda yakılması, öldürülen bedenlere işkence yapılması, ölü kadın bedenlerinin panzerlerle sürüklenmesi, bu devlet ahlaksızlığının bariz örneğidirler. Yine yakılmış ve parçalanmış insan bedenlerinin sahiplerine verilmemesi, çocukların ve yaşlıların öldürülmesi, kısaca Kürt halkına boyun eğdirme ve teslim alma amacı güden ve bununla da yetinmeyerek bu ahlaksızlığını giderek tüm Türkiye toplumuna yayma politikaları da bir devlet ahlaksızlığıdır.

Tüm bunlara karşı direniş gösteren, insanca yasamdan başka talebi olmayan, farklı düşünen ve farklı yaşayan, tüm ezilenlerin sesi olan HDP'nin Eş Genel Başkanlarını tüm seçilmişlerini, yöneticilerini ve üyelerini zindanlara doldurmak, işkence yapmak, hukuku işletmemek, intikam duyguları ile legal bir partinin üzerine gitmek ve bunu da "terör"le adlandırmak da devlet ahlaksızlığıdır.

Gerek Orta-Doğu'da gerekse Türkiye'de mevcut iktidarlar ve onların zihniyet yapısı yenilenmeye kapalı, çağın gerçekliğine aykırıdır. Sistemin uru haline gelmiş, gittikçe toplumu çürüten, toplum karşıtı bir zihniyetin kendini dayatması kabul edilemez. Böylesi devlet zihniyetinin çürümesi, çözülmesi ve aşılması kaçınılmazdır. Yeter ki devlet tarafından toplumun başına geçirilen ırkçılık çuvalını toplumun başından çekip atmasını bilelim…